

Ivan Šaško
pomoćni biskup zagrebački
Riječi upućene na oproštaju
hodočasnika župe sv. Nikole, biskupa,
u Bazilici Majke Božje Bistričke u Mariji Bistrici,
u četvrtak, 4. kolovoza 2016. u 15.30 sati

(Zapis prema sjećanju)

Pjevali smo: „Mi ti ruke pružamo, srcem te pozdravljamo.“ Tako pjevamo, tako se opraštamo i rastajemo, rukama i srcem, pogledom i riječima. Ali, ovdje je nešto više od toga. Vaš oproštaj od Majke Božje Bistričke, braćo i sestre, uključuje koljena, hod na koljenima, zahvalnost i žrtvu. Dirljivi su to trenutci zahvalnosti i ljubavi.

Nesreća ljudskoga roda započinje udaljavanjem čovjeka koji, nakon grijeha, nije više imao snage pogledati Boga. Iz toga je rođeno pitanje: "Adame, Čovječe, gdje si?" Odgovor je glasio: "Sakrio sam se." Čovjek je sakrio sebe, a želio je sakriti i svoje lice pred Bogom u spoznaji ogoljelosti, posvemašnjega siromaštva, nezaštićenosti, izgubljenosti. Nije više imao snage gledati Boga, ali Bog nije prestao tražiti čovjeka, poticati ga, objavljujati mu se riječju i djelima, da bi konačno tražio otvorenost srca i lica za svoj dolazak na zemlju u Sinu Isusu. Odgovor je našao u Mariji. Ona je – neskrivena – pozdravljena pozdravom punine milosti, a njezine su riječi pred Božjim anđelom: "Evo službenice Gospodnje." Ne samo: "evo me", nego i očitovanje služenja kao novoga lica čovječanstva koje živi u otajstvu darivanja.

Draga braćo i sestre, u ovome oproštaju gledamo Mariju i njezin pogled, pogled Žene i Majke. Zato je dirljivo i prepuno nade vidjeti na koljenima djevojke, žene i majke koje susreću Gospodina u pogledu Majke Božje Bistričke. Ni u što drugo ne mogu u tolikoj mjeri ući ljudski životi, međusobni odnosi, obitelji, narod kao u pogled majke.

Ovo što sada živimo kao oproštaj nije samo ispunjavanje obreda starih, vjernost obećanju, nego ono što svaki oproštaj čini, spajajući zahvalnost za susret, suze radosnice što smo mogli obnoviti sliku koju nosimo nakon susreta, od koje živimo kada je teško i kad se umorimo, i suze odlaska, jer se odvajamo od onoga što nam je drago. Ali – opet – ovdje je više od običnoga rastanka. Ovdje je

omogućeno nama da uđemo u predivno otajstvo pogleda zemaljskih nositeljica života i nebeske Majke, u molitvi, u pjesmi, u snazi poniznosti.

Sretna je župa i sretan je narod koji ima žene i majke spremne kleknuti pred Božje lice i iz klanjanja Bogu, samo Bogu, iskreno biti blizu svakomu čovjeku.

U zajedničkoj molitvi danas se pridružujemo riječima psalmista: "Da, lice tvoje, Gospodine, ja tražim, ne skrivaj lica svoga od mene." Cijela ljudska povijest stane u traženje Božjega lica, ali i u pronađenost čovjeka u Licu milosrđa koje nam je darovano u Isusu Kristu.

To Lice se ne treba tražiti daleko. Ono je tu, pokraj nas, u našim bližnjima, upisano u svakomu, i najbjeđnijemu čovjeku, jer je u njemu Božja slika; ali, to se Lice vidi urezano na podu ovoga svetišta, ispisano molitvama, tragovima, koljenima vjernika, među kojima su i koljena vaših župljanki i župljana iz prošlosti, koji su svoje živote s Bogom urezali za sebe i za nas.

Poseban je to znak za djecu i mlade. Oni u ozbiljnosti ove snažne geste mogu vidjeti do čega vam je stalo, bez čega ne možete živjeti i ići kroz teškoće; mogu vidjeti sebe u vašim molitvama. Drago mi je da vidim i mlade djevojke koje su prihvatile taj dar vaših starih. Očito je da ste nadahnuće u svojoj velikodušnosti, pretočenoj u gestu koja je, poput Kristova križa, ostaje neshvatljivom onima koji ne prihvaćaju život iz snage milosti.

Ponekad mislimo da se život bolje vidi, ako se uznosimo, ako se 'podižemo na prste' i pokušavamo biti veći negoli uistinu jesmo. Kršćanstvo nas uči da se život vidi bolje, ako uđemo u sebe, ako se sagnemo nad bijedu čovjeka, ako osjetimo prolaznost prašine, jer tamo se na tlu, u uglačanom kamenu, na podu orošenom znojem i suzama zrcali nebo.

"Pogledaj na nas, milena Mati, svrni k sirotam pogled svoj zlati". U teškoći sitnih koraka na koljenima Bog nam daruje ljepotu svoga sjaja, a Marija pogled koji je širi od svakoga našeg grijeha. Taj pogled i pružene ruke ponesite sa sobom u svoje domove i njime dodirnite sve ljude, osobito bolesne i iskušavane, one koje ste u svome zavjetu i molitvi donijeli pred pogled Bistričke Majke, da nas ovdje primi u zagrljaj koji je širi od bilo kojega grijeha.

Neka vas i dalje prati Božja ljubav i zagovor Bogorodice!